

عنوان مقاله:

بررسی اشعار سعدی شیرازی از منظر گیاهان دارویی

محل انتشار:

دومین همایش ملی کاربرد گیاهان دارویی در سبک زندگی و طب سنتی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

امیر پوررستگار - دانش آموخته زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شیراز، استان فارس، شهرستان مهر، چاهو، جنب مسجد صاحب الزمان

خلاصه مقاله:

طب در فرهنگ ایرانی در غالب دوران نقش مؤثری داشته است. خصوصاً با ظهور طبیبان و نویسندگان طبی. از جمله نمود و ظهورهای طب و متفرعات آن، آثار منظوم و منثور ادب فارسی است. شاعران و نثر نویسندگان به اقتضای سواد طبی و مضمون خواهی ادیبان، از طب و زیر شاخه های آن سود برده اند. اگر حکیمی هم به عالم شاعری روی می آورد، بی شک طبیبانه های او بیشتر هم می شد. در این میان، اگر چه سعدی شیرازی، شاعر شهیر ایران، به حکیم و طبیب شهره نیست اما اشارات او به طب، خصوصاً به گیاهان دارویی و کاربردهای درمانی و ادبی آن مشهود است. سعدی به لحاظ اشراف بر فرهنگ عمومی و باورهای زمان خود، به تناسب کلام خود، گیاهان دارویی را یا در جهت مضمون آفرینی شعری_ هنری به کار گرفته و یا به دنبال بیان اهمیت و خواص گیاهان بوده است.

کلمات کلیدی:

طب، گیاهان دارویی، سعدی شیرازی، خواص درمانی، کاربرد ادبی_ هنری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/386887>

